

# Vida Olotina

REVISTA QUINZENAL NACIONALISTA

Comprat a J. F. en 1930

OLOT, 9 de Octubre de 1915

Fulla extraordinària

Preus de subscripció	
Olot, any. . . . .	2'50 ptes.
Fora, „ . . . . .	3'00 „
Número solt 10 céntims	
Annuncis, segons tarifa.	Pagos a la bestreta.

Direcció i administració:  
Carrer de Clivillers, núm. 16, on se dirigit  
tota la correspondència.  
No 's retornen els originals



## CAMPANYA ELECTORAL

«Que el fi de la controversia o de la disputa  
no sia la victoria, sinó la millora.»

Josep Joubert. Trad. Xenius.

### LA LLIGA REGIONALISTA

### EN LES VINENTES ELECCIONS

La intervenció regionalista en nostre Municipi, ha estat, fins al present, continguda en un radi forçosament reduït per causa de la especial investidura amb que anaven els regidors regionalistes a l'Ajuntament.

Aixó no vol dir que els regidors regionalistes hagin fet mal us del càrrec, ans precisament és públic i notori el prestigi que ha acompanyat sempre als nostres regidors de significació regionalista, prestigi guanyat honrosa i llegendàriament per medi d'una actuació sempre seriosa, equànima, activa i concienta. Però aquest prestigi, derivat de sa peculiar i inconfundible actuació, ha estat un prestigi personal que si bé és molt honorós per els que l'han conquerit no pot tenir la eficàcia, no pot donar el fruit neces-

sari, perquè no gaudeix de l'amplitud d'acció, força i recursos d'un nucli orgànic d'opinió col·lectiva.

O, per dir-ho en termes concrets; els regidors regionalistes han anat fins ara al Municipi formant part d'una coalició determinada, composta de varis nuclis d'opinió, que convergen en un parcial punt de vista però que no constitueixen una comunitat amb organització, aspiracions ni pensament col·lectius.

Resultat d'aquesta especial situació dels regidors regionalistes, era: que devien ser pocs, tota vegada que eren elegits en combinació amb regidors d'altres grupus dintre una sola candidatura; que no tenien llibertat d'acció car havien d'obrar d'acord amb els altres regidors de

la coalició, homes d'escola distinta o contrària, que miraven moltes qüestions des de distint o contrari punt de vista que 'ls regidors regionalistes; que, per lo mateix, en moltes ocasions l'actuació dels regidors regionalistes era entrebancada per els propis companys de coalició, no essent fàcil defensar-se dels entrebancs per no fomentar disputes entre regidors elegits per els mateixos electors; que, per totes aquestes causes, no's podia manifestar amb plenitud el pensament regionalista en relació amb el Municipi, no podien utilitzar els regidors regionalistes els recursos que proporciona una organització pròpia i lliure, ni podien ésser apoiats en ocasions necessàries per un nucli d'opinió homogeni, concient i convençut, posseït de la força i l'entusiasme que donen aquestes qualitats.

Peró ara les coses han canviat.

En virtut del rompiment de la coalició esmentada, promogut explícita, premeditada i terminantment per el grupu tradicionalista en les passades eleccions provincials, la Lliga Regionalista té definitiva i total llibertat d'acció, i, fent-ne ús, va a intervenir en la propera renovació de l'Ajuntament com a nucli d'opinió, presentant candidatura pròpia.

La Lliga, obrant en aquesta ocasió enterament d'acord amb la màxima que serveix de lema a la campanya electoral que avui comencem no ha d'utilitzar les eleccions com a fi sinó com a medi; no ha de cercar la victòria amb mires a la satisfacció d'un interès polític o de grupu, sinó per a posar-la al servei de la Ciutat; no va a lluitar amb l'exclusiu objecte de vèncer sinó per a treballar per la millora dels interessos olotins. Adverteixi's que no diem els interessos d'aquets o d'aquells olotins, d'aquets o d'aquells modes de pensar d'alguns olotins, sinó, simplement, dels interessos olotins.

De manera que la candidatura que presentarà la Lliga Regionalista podrà ésser votada per tot-hom perquè representarà l'esperit olotí en tota sa amplitud. Podrà ésser votada per dretes i esquerres perquè no enclourà cap sentit d'hostilitat; per rics i pobres perquè significarà l'equili-

bri on tots els interessos s'armonitzin; per lletrats i per senzills car advocarà per l'enaltiment cultural.

La candidatura de la Lliga aspirarà a ser la candidatura genuïnament olotina, lliure de partidismes i apassionaments, apta per a rebre sense por a claudicacions el manament genuïnament popular.

I la Lliga al patrocinar i treballar sa candidatura pot oferir garanties.

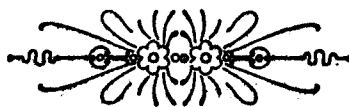
Serà la primera la honorabilitat intatxable dels dignes ciutadans que la formaran; aquesta serà unanimitament regoneguda quan sigui l'hora oportuna d'honorar aquestes planes amb sos noms.

Constituirà la segona garantia la tradició de rectitut, convivència i feconda activitat que fins ara han deixat en la Casa Comunal els regidors regionalistes que hi han passat.

I finalment serà penyora eloqüent de la confiança que als electors ha d'inspirar la candidatura de la Lliga el fet patent i innegable de la gran obra de reconstitució que han portat a cap en tots els organismes populars catalans els homes del regionalisme, principalment en la Diputació Provincial de Barcelona, vertader model de recta i enlairada funció de govern portada a cap amb una activitat, una perfecció i un seny sense parió en terres espanyoles.

I és lògic i natural que Olot, per mitjà dels futurs regidors regionalistes secundats per totes les branques de la organització de la Lliga, pugui aprofitar-se no sols de l'eficaç exemple de aquella notabilíssima funció de govern sinó que inclós logri utilitzar mants auxilis que ens seran facilitats generosament per nostres companys de altres focus renaixents de Catalunya.

Entretant, l'idea que pensem donar, en articles successius, de lo que ha de constituir el ideal de l'actuació regionalista dins el Municipi olotí provarà la fidelitat amb que serà seguit el precepte de «que'l fi de la controversia o de la disputa no sia la victòria, sinó la millora».



## NOTES SOBRE TEMES

## D'ACTUALITAT

## PRÓLEG

Aquestes èpoques d'agitació i d'apassionament, com la present època electoral, són les que posen més a prova els homes que, en una o altra forma, actúen en públic. Principalment pels periodistes és quan és l'hora de les grans precaucions, car és perillosíssima la degradació. Però nosaltres que tenim l'intenció de no degenerar, ni donar lloc a que per culpa nostra altres degenerin, hem de fer gran estudi en comentar amb prudència i discutir amb discreció.

Dins les presents notes recullirem les principals objeccions que, per escrit o de paraula, es facin a l'actitut electoral de la Lliga, i procurarem, com en tot, que 'l fi de la controversia sia la millora.

## I

## EL PENDRE LES COSES COM UN PASSATEMPS.

Ço és un mal prou estés que cal vèncer. Precisament una de les qualitats que caracteritza la fortitut, tant en els pobles com en els homes, és *saber pendre les coses en serio*.

Pendre les coses en serio no vol dir precisament enfadar-s'hi; vol dir, simplement, pendre-les, tractar-les i resoldre-les amb el màxim possible de coneixement, d'amor i d'honradesa. De manera que's tracta d'una qüestió de tècnica i a l'ensemps de moral. Els que de tot en fan un entreteniment; els que enreden les coses agafant-les com a passatemp; els que les distancien, frívolament, de la veritat i, per tant, de la justícia, fan lamentable exhibició de incapacitat i de immoralitat.

Cal tenir això ben present en les hores actuals en que al perill d'una habitut massa estesa se uneix el del fàcil apassionament.

## II

AMOR A OLOT, VIRTUT DE CIUTADANIA I ACTIVITAT, SÓN CONDICIONS QUE NO ESTÁN VINCULADES EN CAP FILIACIÓ POLÍTICA, PERÓ TAMPOC PODEN TENIR PROU EFICACIA QUAN SÓN EXCLUSIVAMENT PERSONALS.

D'aquest tema s'en diu ja alguna cosa en l'ar-

ticle «La Lliga Regionalista en les darreres eleccions», però encara s'en pot parlar més dintre el mateix punt de vista.

Pot lamentar-se que aquelles condicions (amor a Olot, virtut de ciutadania i activitat) no siguin, dissortadament, virtuts conquistades ja per nostres agrupacions polítiques, però cal tenir la convicció de que les poden conquistar. Se ha de desitjar que les tinguin i s'ha de laborar amb decissió perquè les adquireixin. I això pot lograr-se per mitjà de la predicació i sobre tot per mitjà del bon exemple.

Bona cosa és que les persones individualment posseixin i exercitin aquelles virtuts, però serà major el profit que la ciutat treurà del culte a les mateixes si passen a ésser patrimoni del major nombre possible de persones i, majorment, dels grupus polítics, car és innegable la major força expansiva de les col·lectivitats, sa major aptitut per al prosselitisme i sa més enèrgica esfera d'acció molt més extensa que la de les persones isolades.

Altra ventatja hi ha de que aquelles virtuts les persones les exercitin des de un grupu polític (apart de la major difusió del bon exemple) i és la de l'estímul per a generalitzar el sentit de la responsabilitat, molt més exigible a un grupu polític que a una persona per raó de son major caràcter públic i per lo tant més discutible.

Aleshores les persones han de respondre de sa actuació pública davant del seu propi grupu i aquest davant de la ciutat. La responsabilitat és racional i canalitzada.

## III

HEGEMONIA, COALICIÓ, INTEL-LIGENCIA,  
COL-LABORACIÓ.

*Hegemonia*: domini. Valdría més, apostolat; o en tot cas domini per mitjà de la persuassió i del bon exemple.

*Coalició*: arma defensiva. Aquets moments no són propicis per a pendre actituts defensives, per la senzilla raó que ningú ataca. Més aviat lo que cal, ara, és aprofitar-se de l'ambient de repòs que's respira per a treballar, cada u en lo séu. Però treballar **SERIOSAMENT** i sense esperar a que tot ho facin els altres.

*Intel·ligència.* Magnífica cosa entre gent que tinguin fe en un resultat enc que sia anant-hi cada u per vies distintes, mes no oposades. Es com si diguéssim el primer grau de la col·laboració. Les intel·ligències són més aviat espontànies que producte d'un pacte.

*Col·laboració.* Aixó sí, però ¿col·laborar en qué? Perquè per a col·laborar a la realització de qualsevol cosa deu preexistir la cosa i algú que ja l'hagi començada. Quan sapiguem uns dels altres ço en que treballem, podem col·laborar els uns a les obres dels altres.

## IV

## DE LA JERARQUÍA DINS ELS GRUPUS POLÍTICS.

Hi ha grups polítics de diverses condicions. Si és de masses sense direcció ni norma, és una turba-multa. Si és d'homes inconcients al servei d'un capítost, és un remat. Sols és digne i útil un grup polític quan dins seu hi ha establerta una jerarquia.

Ço vol dir que el grup sigui orgànic. Un grup polític necessita, per a l'acció, els seus obrers i els seus enginyers. Naturalment que sense direcció no hi pot haver unitat d'acció ni disciplina, car precisament la missió de la direcció és la de procurar que l'esforç de tots vagi canalitzat vers un fi comú. La jerarquia ademés, porta anexa la responsabilitat, i la responsabilitat, justament repartida, entona el conjunt, el dignifica i el fa apte.

## V

## PER A DISCÓRRER, EN POLÍTICA, AMB ACERT ÉS NECESSARI PARTIR DE LA PERCEPCIÓ EXACTA D'UN FET CONCRET.

¡Quantes discussions inútils, quantes desviacions enutjoses si no es segueix aquesta normal que'n fan de pena els que s'escarracen voluntos convèncer d'una cosa que en realitat no existeix!

A vegades és la passió la que fa que un se engresqui fent castells enlaira sobre una cosa imaginària, però altres vegades és la simple peresa de fer una senzilla reconstitució de fets.

Quan és la passió, s'aparten instintivament els ulls de la veritat perquè aquesta situa les coses de manera oposada a la que un voldria. En

aquest cas és lamentable que's perdi de vista la realitat, però hi ha una excusa molt humana.

Quan és simplement peresa té menys explicació i n'hi ha per posar a prova la paciència del que té de sofrir-ne les conseqüències.

Suposem que el grup polític A i el grup polític B, estaven coaligats des de molt temps i que un dia el grup A diu al grup B que ha decidit anar per les seves donant per interrompuda la coalició. Suposem que el grup A mai mes es comunica amb el grup B ni li demana res absolutament. Suposem que el grup B en ús de la seva llibertat tira els seus plans i decideix obrar definitivament per compte propi.

Tot aixó suposat que fos cert, ¿hi ha ningú que pugui criticar al grup B perquè no espera a disposar les seves coses fins a saber lo que opina el grup A?

Doncs, sí senyors, ¿hi ha qui'l critica!

## VI

LA POLÍTICA ÉS L'ART DE CONÈIXER I DE CONDUIR LA MULTITUT O LA PLURALITAT. LA GLORIA D'AQUESTA ART ÉS DE CONDUIR AQUELLA MULTITUT, NO PAS AON ELLA VOL NI AON UN VOLDRIA, SINÓ AON CAL QUE VAGI.—(J. JOUBERT.)

Parem atenció a la definició joubertiana de la política. «Art de conduir la pluralitat aon cal que sia conuida». Guia la pluralitat aquell qui escriu una novel·la com el pintor qui decora els murs d'una estancia. Se guia a la multitut escrivint de moral com escrivint d'eleccions.

Però veusaquí el Romanticisme amb son culte a l'individualitat, al geni, allunyant els elements intel·lectuals de la societat, de la col·laboració. I—això més exacerbat en els pobles febles—deixant el poder en mans de la petitesa mental. D'aquí una escissió funesta entre els millors elements intel·lectuals i els elements polítics. Les «idees polítiques» foren incoherències o vaguetats. Política volia no més dir: Degradació moral, per tant; no pensar en la millora, sinó en la victòria.

Contra aqueixa degradació. Col·laboració, col·laboració en tota cosa. Reunió dels treballadors dispersos a les Escoles. Consorci entre les arts i els oficis. Conciència de responsabilitat social. Amor a l'ofici. Que tothom, dins els seus límits, per la seva tècnica propia, faci obra de govern.